

พฤติกรรมทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตยของพลเมืองในการไปใช้
สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในกรุงเทพมหานคร*

DEMOCRATIC POLITICAL BEHAVIORS OF CITIZENS IN VOTING FOR
MEMBERS OF THE HOUSE OF REPRESENTATIVES IN BANGKOK

ธนบดี แจ่มแจ้ง¹, ธนกฤต โพธิ์เงิน² และ วิทยา สุจริตธนารักษ์³

Nateewit Worachattreechan¹, Thanakrit Pho-ngurn² and Wittaya Sucharittanarak³

¹⁻³คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี

¹⁻³Faculty of Political Science, Pathum Thani University, Thailand

Corresponding author E-mail: Veerasak.jam@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาระดับพฤติกรรมทางการเมือง 2. วิเคราะห์ปัจจัยพฤติกรรมทางการเมือง ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางการเมือง และ 3. เสนอแนวทางพัฒนาพฤติกรรมทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตยของพลเมือง ใช้ระเบียบวิธีแบบผสมวิธี กรอบแนวคิดใช้แนวคิดและทฤษฎีของ พันธุ์ทิพา อัครธีรน้อย ประชากรขนาดกลุ่มตัวอย่างเปิดตารางของ เครซี่ และมอร์แกน ได้ จำนวน 400 คน สัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 15 คน เครื่องมือการวิจัยได้แก่ แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม และนำข้อมูลคุณภาพมาวิเคราะห์สรุปเนื้อหาสถิติที่ใช้ได้แก่ แจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับพฤติกรรมทางการเมืองโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า อยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองใน ระบอบประชาธิปไตยในการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านจิตสาธารณะหรือความสำนึกต่อ ประโยชน์สาธารณะในการเลือกตั้ง ด้านความเข้าใจทางการเมืองในระบอบ ประชาธิปไตยในการเลือกตั้ง ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้านคือ ด้านการปฏิสัมพันธ์กับกิจกรรมทางการเมืองท้องถิ่นและระดับชาติ

* Received 13 September 2023; Revised 14 September 2023; Accepted 29 October 2023

ในการเลือกตั้ง 2. วิเคราะห์ปัจจัยพฤติกรรมทางการเมือง พบว่า ปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร ด้านการรณรงค์หาเสียงของผู้สมัคร ด้านพรรคการเมือง ด้านนโยบาย ด้านสื่อบุคคล และด้านการรับรู้การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ ร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมทางการเมือง ได้ร้อยละ 52.3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3. แนวทางพัฒนาพฤติกรรมทางการเมือง ผู้บริหารพรรคต้องคิดค้น สรรหาวิธีการรณรงค์หาเสียงของผู้สมัคร ให้ข้อมูลข่าวสารสามารถเข้าถึงประชาชนอย่างถูกต้องแม่นยำ รวดเร็ว ทันสมัยและตรวจสอบได้เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้ประชาชน

คำสำคัญ: พฤติกรรมทางการเมือง, วิธีประชาธิปไตย, พลเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้ง, สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

Abstract

The objectives of this study were 1) to examine level of political behavior according to democratic way of citizens, 2) to analyze factors of political behavior affecting political behavior according to the democratic way of citizens, and 3) to propose guidelines for developing political behavior according to the democratic way of citizens. The research methodology was mixed method. The study conceptual framework was applied from concepts of Pantipa Aktheeranai. The sample size of 400 people was determined using Krejci and Morgan table. Five community leaders, 5 government officials, and 5 students were interviewed. The study instruments were an interviewed form and a five level rating scales questionnaire. The interviewed data were analyzed by content analysis. Statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, and multiple regression.

The study results revealed that 1. level of democratic political behavior of citizens as a whole was at a much level. When considering each aspect by

mean from high to low found that 4 aspects were at much levels consisted of democracy political participation in elections, public mind or awareness of the public interest in elections, political understanding in democracy in elections, perception of political information. One aspect namely interaction with local and national political activities in elections was at a moderate level. 2. The analysis results of factors related to political behavior showed that applicant attribute factor, the candidate's campaign, political party, policy, media person, and awareness of political communication through online media affecting political behavior according to the democratic way of citizens at 52.3% with a statistically significant level of .01. And 3. guidelines for developing political behavior according to the democratic way of citizens, party executives should innovate to find ways to campaign for candidates, to provide information that can reach the public accurately, quickly, up to date and verifiable in order to build public confidence.

Keywords: Political Behavior, Democracy, Right of Citizen to Vote, Member of the House of Representatives

บทนำ

สำหรับบทบาทของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ประกอบด้วยบทบาทภายในสภา และบทบาทด้านเวทีต่างประเทศ โดยบทบาทภายในสภา ประกอบด้วย 1) การตรากฎหมายอาทิ การตราพระราชบัญญัติที่เป็นกระบวนการหรือขั้นตอนในการเสนอและการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย การอนุมัติหรือไม่อนุมัติพระราชกำหนด และการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ 2) อำนาจในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน อาทิ การตั้งกระทู้ถาม คือ คำถามเกี่ยวกับงานในหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี โดยผู้ที่เกี่ยวข้องต้องเข้าร่วมประชุมสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาเพื่อชี้แจงหรือตอบกระทู้ถามในเรื่องนั้นด้วยตนเอง การเสนอญัตติหรือข้อเสนอดิ ๆ ที่มีความมุ่งหมายเพื่อให้สภาลงมติหรือวินิจฉัยชี้ขาดว่าจะให้ปฏิบัติอย่างไร

3) สิทธิเข้าซื้อเพื่อถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง 4) อำนาจในการควบคุมการตรากฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ 5) อำนาจในการให้ความเห็นชอบ อาทิ การให้ความเห็นชอบในการทำหนังสือสัญญาระหว่างประเทศ ฯลฯ (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2556)

บทบาทภายนอกสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องสร้างบทบาทในการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของประชาชน วิธีการนั้น คือ การพบปะเยี่ยมเยียนประชาชนในพื้นที่เพื่อสะท้อนถึงการให้ความสำคัญและการเอาใจใส่ทุกข์สุขของประชาชน เปิดโอกาสที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะได้พบปะและรับฟังปัญหาโดยตรงจากประชาชนเพื่อนำปัญหานั้นไปแก้ไขโดยเร็วที่สุด ทำให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้รับข้อมูลโดยตรงจากประชาชน เพื่อใช้ควบคุมการทำงานของรัฐบาล และเพื่อเสนอแนะการตรากฎหมายต่าง ๆ ในรัฐสภาต่อไป (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2556)

ปัจจุบันการซื้อสิทธิขายเสียงในประเทศไทยมีแนวโน้มว่า จะทวีความรุนแรงมากขึ้นซึ่งสวนทางกับความพยายามพัฒนา ประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน แม้กระทั่งได้มีการประกาศใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ซึ่งถือว่ามีความเป็นประชาธิปไตยที่สุดเท่าที่เคยมีมา และมีการ กำหนดให้มีการเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของประชาชนชาวไทยและ เป็นกฎหมายที่ทำให้เกิดองค์กรอิสระเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบกระบวนการการเลือกตั้ง เพื่อให้ เป็นการเลือกตั้งมีความบริสุทธิ์ ยุติธรรม แต่ถึงกระนั้นแนวทางตามกฎหมายดังกล่าวก็ยังไม่สามารถ แก้ไขปัญหาการซื้อสิทธิขายเสียงให้หมดไปจากสังคมไทยได้ เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายได้พัฒนามาเป็น วัฒนธรรมทางการเมืองอีกรูปแบบหนึ่งที่แสดงผ่านกระบวนการ เลือกตั้งซึ่งปกติมักจะกระทำกันอย่างลับๆ และเกิดจากความยินยอม ของทั้งสองฝ่าย ระหว่างผู้ให้เงินและผู้รับเงิน โดยเฉพาะพื้นที่ ที่ประชาชนมีความเป็นอยู่อย่างแร้นแค้นและมีความเป็นชุมชนท้องถิ่นที่ยึดเหนี่ยววัฒนธรรมจารีตอย่างเหนียวแน่น เช่น ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ จนกระทั่งมีการขยายขอบเขตของ พฤติกรรมซื้อขายนดังกล่าวไปทั่วประเทศไทย (ไพฑูรย์ โพธิ์สว่าง และคณะ, 2546)

ประชาชนในกรุงเทพมหานครมีชนชั้นกลางอยู่เป็นจำนวนมาก ทศนะที่บ่มเพาะขึ้นจากความเหลื่อมล้ำจึงก่อให้เกิดความขัดแย้งและความเห็นต่างอย่างต่อเนื่อง จากปี พ.ศ. 2549 ที่ประชาชนต่างจังหวัดยินดีกับนโยบายประชานิยม คนชนชั้นกลาง คนกรุงเทพมหานคร อ่อนไหว ต่อประเด็นคุณธรรม และเกิดความเห็นร่วมกับการเปลี่ยนรัฐบาลด้วยวิธีการที่ไม่ใช่

ประชาธิปไตย และในปี พ.ศ. 2554 มีปรากฏการณ์ให้เห็นได้ในความแตกต่างของประชาชนในกรุงเทพมหานคร กับประชาชนในต่างจังหวัดจากการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแตกต่างกัน การเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในปี พ.ศ. 2535 พรรคพลังธรรมได้รับความนิยมสูงสุดจากประชาชน ชาวกรุงเทพมหานคร ได้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 32 คนจากทั้งหมด 35 เขตเลือกตั้ง และในปี พ.ศ. 2548 พรรคไทยรักไทย ได้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 32 คน จากทั้งหมด 37 เขตเลือกตั้ง และในปี พ.ศ. 2554 เขตเลือกตั้งใน (วิกิพีเดีย, 2561)

จากความสำคัญข้างต้น ทำให้การเลือกตั้งเป็นกิจกรรมสำคัญในระบอบประชาธิปไตย สิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งก็คือ ใครบ้างที่ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เพศชายหรือเพศหญิง อาศัยอยู่ในเขตใด มีอาชีพ รายได้ หรือระดับการศึกษาอย่างไร บุคคลที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและ สังคมแตกต่างกันดังกล่าว มีปัจจัยอะไรในการเลือกใคร พรรคใด แตกต่างกัน หรือเหมือนกัน ตัดสินใจว่าจะเลือกใคร เมื่อใด ด้วยเหตุผลอย่างไร ระหว่างบุคคลที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม แตกต่างกันมีกระบวนการตัดสินใจแตกต่างกันหรือไม่ มีปัจจัยสำคัญ อะไรบ้างที่เป็นตัวกำหนดต่อ กระบวนการเหล่านั้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตยของพลเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตยของพลเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเสนอแนวทางพัฒนาพฤติกรรมทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตยของพลเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานในการวิจัย

1. ด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร ส่งผลต่อพฤติกรรมทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตยของพลเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในกรุงเทพมหานคร

2. ด้านการรณรงค์หาเสียงของผู้สมัคร ส่งผลต่อพฤติกรรมทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตยของพลเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในกรุงเทพมหานคร
3. ด้านพรรคการเมือง ส่งผลต่อพฤติกรรมทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตยของพลเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในกรุงเทพมหานคร
4. ด้านนโยบาย ส่งผลต่อพฤติกรรมทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตยของพลเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในกรุงเทพมหานคร
5. ด้านสื่อบุคคล ส่งผลต่อพฤติกรรมทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตยของพลเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในกรุงเทพมหานคร
6. ด้านการรับรู้การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ส่งผลต่อพฤติกรรมทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตยของพลเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

วิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเสริมด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แหล่งข้อมูลที่เป็นคน

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ

1.1.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปที่อยู่อาศัยในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 5,494,932 คน (สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง)

1.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปอยู่อาศัยในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่ และมอร์แกน Krejcie and Morgan (1970 : 608) ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 400 คน และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

1.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ ข้าราชการสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 15 ท่าน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ เครื่องมือแบบสอบถาม (questionnaire) ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพ และข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตยของพลเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 6 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร ด้านการรณรงค์หาเสียงของผู้สมัคร ด้านพรรคการเมือง ด้านนโยบาย ด้านสื่อบุคคล ด้านการรับรู้การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ รวมมีคำถามทั้งหมด จำนวน 30 ข้อ โดยลักษณะของข้อคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ท (Likert Scale)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการพฤติกรรมของผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง 5 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง การเมืองการปกครองในการเลือกตั้ง ด้านความเข้าใจทางการเมืองในระบอบ ประชาธิปไตยในการเลือกตั้ง ด้านการปฏิสัมพันธ์กับกิจกรรมทางการเมือง ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองใน ระบอบประชาธิปไตยในการเลือกตั้ง ด้านจิตสาธารณะหรือความสำนึกต่อ ประโยชน์สาธารณะในการเลือกตั้ง รวมมีคำถามทั้งหมดได้ จำนวน 25 ข้อ

คำถามเป็นคำถามเชิงบวก (Positive) คือ คำถามสนับสนุน โดยแบบสอบถามส่วนนี้มีลักษณะของข้อคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ท (Likert Scale)

การวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูล การสังเคราะห์งานวิจัยโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อใช้ในการทำวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยบันทึกข้อมูลที่ได้มาจากแหล่งทุติยภูมิ (Secondary data) แบบบันทึกข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 เป็นการบันทึกข้อมูลทั่วไปของเอกสาร ได้แก่ ชื่อเอกสาร ประเภทเอกสาร แหล่งที่มาของเอกสาร วันเดือนปีของเอกสาร หน่วยงานที่ผลิตงานวิจัย ประเภทของการวิจัย สาขาที่ทำการวิจัย

ตอนที่ 2 เป็นการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดเกี่ยวกับงานวิจัย ประกอบไปด้วย ข้อคำถามเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การวิจัย สมมติฐานที่ใช้ในการวิจัย กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ตัวชี้วัดที่ใช้ในการวิจัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน อภิปรายผลการวิจัย สรุปผลการวิจัย ข้อเสนอแนะจากการวิเคราะห์ข้อมูล

ทั้งนี้ การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ประกอบไปด้วย 1) ศึกษาเอกสาร และตำราเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัยด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสรุปลักษณะรายละเอียดของงานวิจัย 2) สร้างแบบบันทึกข้อมูลรายละเอียดของงานวิจัยที่จำเป็นต่อการสังเคราะห์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา 3) นำแบบบันทึกข้อมูล (Record Form) ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และ 4) ปรับปรุงแก้ไขแบบบันทึกข้อมูลตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ขอนหนังสือจากคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี จำนวน 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 ขอความอนุเคราะห์ประชาชนในจังหวัดปทุมธานีเพื่อขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 2 ขอความร่วมมือจากประชาชนในจังหวัดนนทบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ไปทดสอบเครื่องมือ (try out)

3.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม จำนวน 400 ชุด พร้อมหนังสือของคณะรัฐศาสตร์ และหนังสือขอความร่วมมือจากผู้วิจัยเอง เพื่อขอความอนุเคราะห์จากประชาชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยจัดส่ง และขอรับคืนทางไปรษณีย์ และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3.3 พิจารณาความสมบูรณ์แบบสอบถามที่ได้รับคืนทำการลงรหัส นำข้อมูลไปวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยจะทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากโครงการการวิจัย เพื่อขออนุญาตเข้าทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ทั้ง 15 คน ตามที่กำหนดไว้ในทำการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการประมวลผลข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

4.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนแต่ละฉบับ

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

4.2.1 การวิจัยสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

4.2.2 การวิจัยระดับระดับพฤติกรรมของผู้ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบกับเกณฑ์

4.2.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของ กรุงเทพมหานครด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

4.3 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของผู้ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้มี ดังนี้

5.1 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach)

5.2 สถิติพื้นฐาน

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

2.2 ค่าเฉลี่ย Mean ($\bar{X}$)

2.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Standard deviation (S. D.)

5.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบความสัมพันธ์ใช้การวิเคราะห์สมการถดถอย หรือสมการพหุคูณ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของ กรุงเทพมหานคร วิธีที่เหมาะสมที่สุดเป็นวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยอาศัยตัวแปรอิสระเป็นตัวแปรพยากรณ์ ด้วยวิธีการเลือกแบบคัดเลือกเข้า (Enter Method) ตามลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้าสู่สมการ

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเชิงปริมาณ

1. ระดับพฤติกรรมทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตยของพลเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในกรุงเทพมหานคร โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$, S.D. =.46) เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ระดับปานกลาง 1 ด้าน ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองใน ระบอบประชาธิปไตยในการเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.75$, S.D. =.64) รองลงมา ด้านจิตสาธารณะหรือความสำนึกต่อ ประโยชน์สาธารณะในการเลือกตั้ง ($\bar{X} = 3.55$, S.D. =.53) ด้านความเข้าใจทางการเมืองในระบอบ ประชาธิปไตยในการเลือกตั้ง ($\bar{X} = 3.45$, S.D. =.54) ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง ($\bar{X} = 3.44$, S.D. =.55) และด้านการปฏิสัมพันธ์กับกิจกรรมทางการเมืองท้องถิ่นและระดับชาติในการเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.40$, S.D. =.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1.1 ด้านการรับรู้การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.44$, S.D. =.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ข้อได้ติดตามข่าวสารทางการเมืองระดับท้องถิ่นและระดับชาติทางสื่อมวลชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.51$, S.D. =.97) รองลงมา รับทราบแนวนโยบายของผู้สมัครจากการใช้แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ ใบปลิว ($\bar{X} = 3.47$, S.D. =.70) ทราบข่าวสารการเคลื่อนไหวทางการเมืองจากการเข้าร่วม สัมมนาขององค์กรต่างๆ ($\bar{X} = 3.45$, S.D. =.68) ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการเลือกตั้งจากการหาเสียงของผู้สมัครและหัวหน้า ($\bar{X} = 3.44$, S.D. =.68) ทราบข้อมูลว่ามีการซื้อสิทธิ์ขายเสียง อย่างแพร่หลายจากหัวหน้า/ประชาชน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.33$, S.D. =.65)

1.2 ด้านความเข้าใจทางการเมืองในระบอบ ประชาธิปไตยในการเลือกตั้งโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.45$, S.D. =.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 4 ข้อ และระดับปานกลาง 1 ข้อ เป็นแกนนำของชุมชน ท้องถิ่นในการณรงค์การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.52$, S.D. =.68) รองลงมา ได้นำปัญหาการเมืองไปปรึกษา นักวิชาการหรือผู้ที่ตนให้ความเคารพนับถือ ($\bar{X} = 3.51$, S.D. =.97) ไปเลือกตั้ง ผู้สมัครที่มีนโยบายสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของชุมชน ($\bar{X} = 3.45$, S.D. =.69) การเลือกตั้งที่ผ่านมาได้ชักชวนผู้อื่นไปลงคะแนนให้กับผู้สมัครที่ตนเชื่อว่าเป็นคนดี ($\bar{X} = 3.44$, S.D. =.68) เข้าร่วมการสาธิตวิธีการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งกับหน่วยงาน/องค์กรต่างๆมี ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.34$, S.D. =.66)

1.3 ด้านการปฏิสัมพันธ์กับกิจกรรมทางการเมืองท้องถิ่นและระดับชาติในการเลือกตั้ง โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.48$, S.D. =.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ข้อ และระดับปานกลาง 2 ข้อ เคยชี้แนะให้เลือกผู้สมัครที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมในการเป็นตัวแทนประชาชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.51$, S.D. =.97) รองลงมา ร่วมกับชุมชนในการรณรงค์ให้ประชาชนออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ($\bar{X} = 3.44$, S.D. =.67) เคยมีประชาชนมาขอคำแนะนำว่าควรเลือกตั้งใครให้เป็นผู้ดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.41$, S.D. =.66) แสดงความคิดเห็นทางการเมืองกับสมาชิกในชุมชนและองค์กรต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.35$, S.D. =.66) เป็นตัวแทนของชุมชนในการเข้าไปเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาสาธารณะ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.31$, S.D. =.64)

1.4 ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองใน ระบอบประชาธิปไตย ในการเลือกตั้ง โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D. =.64) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ข้อ เคยเดินแจกใบปลิวประชาสัมพันธ์รณรงค์ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.10$, S.D. =.51) รองลงมา ข้อแนะนำกับผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้งในการพิจารณาตัดสินใจเลือกคนดีเป็นตัวแทน ($\bar{X} = 3.98$, S.D. =.54) เคยแสดงความคิดเห็นผ่านสื่อมวลชน ในการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ($\bar{X} = 3.67$, S.D. =.72) เข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองกับองค์กรอิสระและองค์กรอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.52$, S.D. =.97) เข้าร่วมกับองค์กรอิสระในการตรวจสอบการซื้อสิทธิขายเสียงในช่วงมีการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.51$, S.D. =.97)

1.5 ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองใน ระบอบประชาธิปไตยในการเลือกตั้ง โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$, S.D. =.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ข้อ นำเสนอปัญหาสาธารณะกับผู้สมัครรับเลือกตั้งเพื่อการตัดสินใจเลือกของประชาชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.01$, S.D. =.52) รองลงมา เสนอข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและผลงานของปชชนียบุคคลต่อสาธารณะ ($\bar{X} = 3.48$, S.D. =.67) บริจาคทรัพย์สินส่วนตัวเพื่อนำไปใช้ทำประโยชน์สาธารณะ ($\bar{X} = 3.44$, S.D. =.68) ได้เข้าร่วมโครงการพัฒนาต่าง ๆ กับองค์กรภาครัฐและภาคประชาชนเป็นระยะ ($\bar{X} = 3.42$, S.D. =.67) แสดงความคิดเห็นในเวทีสาธารณะเกี่ยวกับนโยบายและผลงานของผู้สมัครรับเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.41$, S.D. =.66)

2. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตยของพลเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในกรุงเทพมหานคร พบว่าปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร ด้านการรณรงค์หาเสียงของผู้สมัคร ด้านพรรคการเมือง ด้านนโยบาย ด้านสื่อบุคคล และด้านการรับรู้การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ ร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมทางการเมือง ได้ร้อยละ 52.3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. แนวทางพัฒนาพฤติกรรมทางการเมือง ผู้บริหารพรรคต้องคิดค้น สรรหาวิธีการรณรงค์หาเสียงของผู้สมัคร ให้ข้อมูลข่าวสารสามารถเข้าถึงประชาชนอย่างถูกต้องแม่นยำ รวดเร็ว ทันสมัยและตรวจสอบได้เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้ประชาชน

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตยของพลเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ ผู้นำชุมชน ข้าราชการ นักเรียน นักศึกษา จำนวน 15 คน

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตยของพลเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปได้ดังนี้

1.ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง พบว่า ข่าวสารการเมืองทุกวันนี้มีเยอะหลายช่องทาง โดยเฉพาะในมือถือโซเชียล ประชาชนรู้ข่าวสารได้เร็ว เพราะสื่อออกไวและเร็วมากทุกวันนี้ถือว่าช่องทางการสื่อสารมีหลากหลายประชาชนสามารถรับรู้ข้อมูลทางการเมืองได้เร็วมากโดยเฉพาะด้านการเมืองมีที่พรรค แต่ละพรรคมีนโยบายอย่างไร จะทำประโยชน์อะไรให้กับประชาชน ซึ่งประชาชนสามารถเข้าถึงได้เร็วและจำได้แน่นอนว่านักการเมืองสัญญาอะไรไว้กับประชาชน ดังนั้น การรับรู้ข่าวสารมีแนวโน้มที่อาจจะทำให้ได้รับข้อมูลมากขึ้นกว่าสมัยก่อน แต่ด้วยความที่รับรู้ข่าวสารมากขึ้นนั้น อาจจะทำให้ไม่ได้กลั่นกรองข่าวสารมากเท่าที่ควร

2. ด้านความเข้าใจทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยในการเลือกตั้ง พบว่า ในปัจจุบันประชาชนมีความเข้าใจด้านการเมืองมากขึ้น โดยเฉพาะในระบอบรัฐสภาและการเลือกตั้งเพราะในช่วงที่ผ่านบ้านเมืองเราเกิดความขัดแย้งกันเยอะมาก ประชาชนก็เริ่มเข้าใจเรื่องการเมืองมากขึ้น เพราะเป็นเรื่องใกล้ตัวและเราต้อง เจอทุกวันและรู้ว่าตัวเองมีสิทธิมีเสียงในการเลือกตั้ง เพราะการเลือกผู้แทนถือเป็นส่วนหนึ่งของระบอบประชาธิปไตยที่ชัดเจน และประชาชนเองก็ทราบว่าเป็นคือประชาธิปไตยขั้นพื้นฐาน ดังนั้น ในสมัยนี้ประชาชนมีความเข้าใจ

จึงมีการเข้าใจในระบอบประชาธิปไตยมากขึ้น เพราะด้วยความเข้าถึงข่าวสารได้ง่ายขึ้นทำให้ทุกคนโดยเฉพาะเด็กรุ่นใหม่ต้องการเรียกร้องความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น

3. ด้านการปฏิสัมพันธ์กับกิจกรรมทางการเมืองท้องถิ่นและระดับชาติ พบว่า การเมืองท้องถิ่นและระดับชาติมีความเชื่อมโยงกันหมด เพราะการเข้าใจกิจกรรมทางการเมืองระดับท้องถิ่นจะส่งผลให้ประชาชนเข้าใจกิจกรรมทางการเมืองระดับชาติด้วย เนื่องจากการเมืองระดับชาติและท้องถิ่นเป็นเรื่องที่แยกจากกันไม่ได้ เพราะพื้นฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยก็มาจากการเมืองท้องถิ่น ที่ถือว่าเป็นโรงเรียนการเมืองการปกครองขั้นต้นและใกล้ชิดกับพี่น้องประชาชนมากที่สุด ดังนั้น ในปัจจุบันการปฏิสัมพันธ์กับกิจกรรมทางการเมืองของคนรุ่นใหม่จะดูน้อยลง ในขณะที่คนรุ่นใหม่จะมีปฏิสัมพันธ์กับกิจกรรมมากขึ้น อันเนื่องมาจากการใช้ชีวิตติดกับโซเชียลมีเดีย

4. ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยในการเลือกตั้ง พบว่า ในปัจจุบันประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น เช่น 1) การช่วยรณรงค์การเลือกตั้ง ด้วยการโฆษณาประชาสัมพันธ์ว่าให้ประชาชนออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งอย่างนอนหลับทับสิทธิ์ พยายามสร้างการเรียนรู้ในระบอบประชาธิปไตยเพื่อให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิและหน้าที่ของตนในฐานะเป็นพลเมืองคนไทยคนหนึ่ง 2) การออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งก็ถือว่ามีส่วนร่วมในมุมมองของตนเอง เพราะเรามีสิทธิที่เราต้องใช้ตามระบอบประชาธิปไตย เรารู้ว่าเรามีหน้าที่อะไรในฐานะประชาชนที่รัฐธรรมนูญให้ไว้ก็ ควรจะใช้สิทธิใช้เสียงที่ตนเองมี

5. ด้านจิตสาธารณะหรือความสำนึกต่อประโยชน์สาธารณะในการเลือกตั้ง พบว่า ปัจจุบันประชาชน เริ่มมีจิตสาธารณะหรือความสำนึกต่อประโยชน์สาธารณะในการเลือกตั้งมากขึ้น เช่น 1) การรณรงค์ให้ประชาชนออกไปใช้สิทธิของตนเองกันเยอะๆ เพราะหากมองย้อนไปในอดีตถือว่าประชาชนเริ่มรู้หน้าที่ของตนเองมากขึ้นนะ เพราะในฐานะพลเมืองคนไทย เป็นสิทธิหน้าที่ของคนไทยที่จะต้องออกไปเลือกตั้งก็ช่วย ๆ กันรณรงค์ทุกช่องทางสื่อสาร 2) การช่วยรณรงค์และบอกคนอื่น ๆ ให้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง อย่างนอนหลับทับสิทธิ์เพราะนี่คือการเมืองของเราเองที่เราควรจะต้องใช้ตามสิทธิที่พึงมี และรัฐธรรมนูญให้ไว้ก็อยากให้ประชาชน ไปใช้สิทธิเลือกตั้งกันเยอะ ๆ

3. แนวทางพัฒนาพฤติกรรมทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตยของพลเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานครผู้บริหารพรรคต้องคิดค้น สรรหาวิธีการ

รณรงค์หาเสียงของผู้สมัคร ให้ข้อมูลข่าวสารสามารถเข้าถึงประชาชนอย่างถูกต้องแม่นยำ รวดเร็ว ทันสมัยและตรวจสอบได้เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้ประชาชน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตยของพลเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตกรุงเทพมหานคร มีการอภิปรายผล ดังนี้

1. พฤติกรรมทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตยของพลเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การรับรู้การสื่อสารทางการเมืองผ่านเฟซบุ๊ก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการรับรู้การสื่อสารทางการเมืองผ่านเฟซบุ๊กเป็นสื่อโซเชียลเน็ตเวิร์คที่ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารทางการเมืองได้ง่าย สะดวก และเข้าได้ตลอดเวลา ทำให้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาก เพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเบญจพรอาจิวิชัย (2558) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม : ศึกษากรณีการเลือกตั้งทั่วไป วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557 ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับสื่อโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่ออยู่ในระดับมากในจำนวน 3 ประเภท ได้แก่ สื่อโซเชียลเน็ตเวิร์ค รองลงมาคือ เว็บไซต์ทั่วไป และสื่อโทรทัศน์ตามลำดับ และมีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อยในจำนวน 3 ประเภทได้แก่ สื่อวิทยุ รองลงมาคือสื่อหนังสือพิมพ์ และสื่อนิตยสารตามลำดับ

1. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อได้ติดตามข่าวสารทางการเมืองระดับท้องถิ่นและระดับชาติทางสื่อมวลชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโยธิน บัวทอง (2553) ได้ศึกษาพฤติกรรมของผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งนายกเทศมนตรี และสมาชิกสภาเทศบาล เทศบาลตำบลม่วงสามสิบ อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า มีความคิดเห็นโดยรวมในระดับการเข้าร่วมอยู่ ในระดับปานกลางหรือบางครั้ง คือ 1) ด้านจิตสาธารณะหรือความสำนึกต่อประโยชน์สาธารณะ ในการเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($X = 2.75$) รองลงมาคือ 2) ด้านการปฏิสัมพันธ์กับกิจกรรมทางการเมืองท้องถิ่นและระดับชาติในการเลือกตั้ง ($X=2.73$) 3) ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง ในระบอบประชาธิปไตยในการเลือกตั้ง ($X = 2.71$) 4) ด้านความเข้าใจทางการเมืองในระบอบ ประชาธิปไตยในการเลือกตั้ง ($X =$

2.65) และ พฤติกรรมระดับการเข้าร่วมในระดับน้อยหรือ นานๆ ครั้ง 5) ด้านการรับ(ข้อมูล ข่าวสารทางการเมืองการปกครองในการเลือกตั้ง ($X = 2.57$)

2. ด้านความเข้าใจทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยในการเลือกตั้ง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อ เป็นแกนนำของชุมชน ท้องถิ่นในการณรงค์การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พันธุ์ทิพา อัครธีรนัย (2559) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก : ศึกษาในช่วงเวลา พ.ศ. 2559 ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 36-50 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษามีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท และประกอบอาชีพเกษตรกร พฤติกรรมการเปิดรับสื่อของประชาชนชาวจังหวัดนครนายก พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ในสื่อโทรทัศน์ ลำดับถัดมาคือวิทยุ สื่อหนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากในด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร รองลงมาด้านสื่อบุคคล ด้านพรรคการเมือง ด้านนโยบาย และด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ผลพิสูจน์สมมติฐาน พบว่า อายุ และอาชีพของประชาชนชาวจังหวัดนครนายกมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อของชาวจังหวัดนครนายกมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก ในภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง

3. ด้านการปฏิสัมพันธ์กับกิจกรรมทางการเมืองท้องถิ่นและระดับชาติโดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อ เคยชี้แนะให้เลือกผู้สมัครที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมในการเป็นตัวแทนประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพบุลย์ บุตรเลียบ (2556) ได้ ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดสมุทรสาคร : ศึกษาในห้วงเวลาปี 2557 ผลการศึกษาพบว่าพฤติกรรมการเปิดรับสื่อทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่างมีความสำคัญระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างมีระดับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อทางการเมืองจากโทรทัศน์ มีความสำคัญมากที่สุด ปัจจัยที่มีผลต่อการต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งของประชาชนของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นประชาชนในจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า มีความแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งด้านนโยบายของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ด้านคุณสมบัติของสื่อบุคคลของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ด้านรูปแบบการหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ด้านพรรคการเมืองของ

ผู้สมัครรับเลือกตั้ง และด้านการอุปถัมภ์ของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ในจังหวัดสมุทรสาคร ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศ รายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดสมุทรสาคร ส่วน อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดสมุทรสาคร

4. ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยในการเลือกตั้งโดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อ เคยเดินแจกใบปลิวประชาสัมพันธ์รณรงค์ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจพร อาจวิชัย (2558) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม : ศึกษากรณีการเลือกตั้งทั่วไป วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557 ผลการศึกษาพบว่า มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม อยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ด้าน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านพรรคการเมืองที่ผู้สมัครสังกัด ด้านนโยบายเลือกตั้ง ด้านคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ด้านบริบททางการเมือง และด้านวิธีการหาเสียงเลือกตั้งตามลำดับ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่ออยู่ในระดับมากในจำนวน 3 ประเภท ได้แก่ สื่อโซเชียลเน็ตเวิร์ค รองลงมาคือเว็บไซต์ทั่วไป และสื่อโทรทัศน์ตามลำดับ และมีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อยในจำนวน 3 ประเภท ได้แก่ สื่อวิทยุ รองลงมาคือ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่อนิตยสาร ตามลำดับ ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศ อายุ อาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในขณะที่ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และยังพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในจังหวัดมหาสารคาม

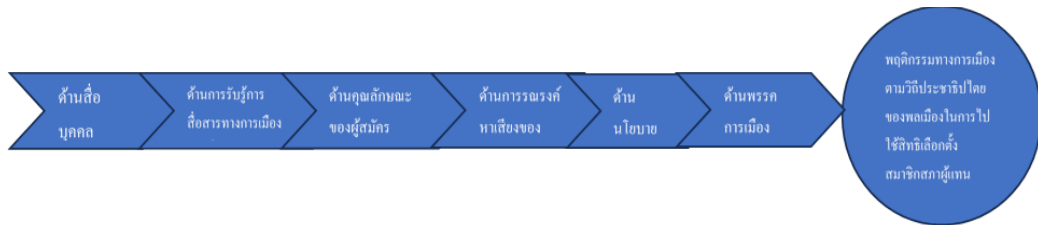
5. ด้านจิตสาธารณะหรือความสำนึกต่อประโยชน์สาธารณะในการเลือกตั้ง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อ นำเสนอปัญหาสาธารณะกับผู้สมัครรับเลือกตั้งเพื่อการตัดสินใจเลือกของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิรัตน์ ขวรัตน์สกุลกิจ (2557) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : ศึกษากรณี ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : ศึกษากรณีประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับมาก ในด้านตัว

ผู้สมัครรับเลือกตั้ง รองลงมาคือ ด้านพรรคการเมืองที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งสังกัดและด้านการรณรงค์การหาเสียงเลือกตั้ง การทดสอบสมมติฐานพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับการตัดสินใจเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า เพศ ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ส่วน อายุ อาชีพ และรายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้สื่อกับการตัดสินใจเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

องค์ความรู้ใหม่

ผลการวิจัย พฤติกรรมทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตยของพลเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในกรุงเทพมหานคร พบว่าตัวแปรจำนวน 6 ตัว ประกอบด้วย ด้านสื่อบุคคล ด้านการรับรู้การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ ด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร ด้านการรณรงค์หาเสียงของผู้สมัคร ด้านนโยบาย ด้านพรรคการเมือง พฤติกรรมทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตยเป็นเรื่องที่ประชาชนส่วนมากต้องตระหนักในสิทธิและหน้าที่ของตนเอง สิ่งส่งผลต่อพฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งนั้น คือ ด้านสื่อบุคคล ผู้สมัครต้องพยายามโฆษณาประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของตัวเองผ่านสื่อบุคคลในครอบครัว ด้านการรับรู้การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ ต้องมีแนวคิดหาวิธีการรณรงค์หาเสียงแบบใหม่ที่ทันสมัยผ่านแพลตฟอร์มต่างๆ เพื่อให้มีข้อมูลที่น่าเชื่อถือมีประสิทธิภาพ รวมไปถึงด้านคุณลักษณะของผู้สมัครเอง ต้องเป็นบุคคลที่เป็นที่รู้จักมีการปรับกระบวนทัศน์ใหม่ในการคัดเลือกผู้สมัครที่มีคุณสมบัติตรงตามที่ประชาชนต้องการเข้าใจบริบทในการแก้ไขปัญหาของประชาชน อีกทั้งการรณรงค์หาเสียงของผู้สมัคร มุ่งเน้นวิธีการที่จะสามารถส่งข้อมูลข่าวสารให้สามารถเข้าถึงประชาชนได้อย่างถูกต้องแม่นยำ รวดเร็วและทันสมัย ด้านนโยบายต้องมีการคิดนโยบายใหม่ๆ ที่ชัดเจนและเป็นประโยชน์สูงสุดในแบบที่เป็นรูปธรรม และท้ายสุดด้านพรรคการเมืองพรรคที่มีประสบการณ์ทางการเมืองต้องปรับกระบวนการทางความคิด การดำเนินกิจกรรม

ทางการเมืองในรูปแบบใหม่ๆให้ทันสมัยตรงกับความต้องการของประชาชนที่สามารถเห็นได้อย่าง
ประจักษ์

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตยของพลเมืองในการไป
ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร คือ การมีชื่อเสียง กว้างขวาง เป็นที่รู้จัก ดังนั้น ผู้บริหาร
พรรคควรที่จะปรับกระบวนทัศน์ใหม่ในการเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใน
เขตพื้นที่กรุงเทพมหานครใหม่ โดยพิจารณาเลือกผู้มีความรู้ความเข้าใจในปัญหาที่ประชาชนต้องการ เช่น
มีความรู้ความสามารถ การศึกษาที่สูง มีความรู้ความเข้าใจในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนใน
ชุมชน กล่าวคือ กล่าวทำ เป็นต้น

2. ด้านการรณรงค์หาเสียงของผู้สมัคร คือ การโฆษณาทางเฟซบุ๊ก/อินเทอร์เน็ต ดังนั้น
ผู้บริหารพรรคควรที่จะคิดค้น สรรหาวิธีการรณรงค์หาเสียงของผู้สมัคร ให้ข้อมูลข่าวสารสามารถ
เข้าถึงประชาชนอย่างถูกต้องแม่นยำ รวดเร็ว ทันสมัยและตรวจสอบได้เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้
ประชาชน

3. ด้านพรรคการเมือง คือ เป็นพรรคเก่าแก่มีประสบการณ์ ดังนั้น ผู้บริหารพรรคเก่าแก่
ควรที่จะปรับปรุงวิธีคิด วิธีดำเนินกิจกรรมทางการเมืองแบบใหม่ให้ทันสมัยและตรงกับความต้องการ
ของประชาชน เพราะถ้ายังใช้การเดิมๆ มุกเดิมๆ ก็จะกลายเป็นพรรคการเมืองตกยุค
ไป

4. ด้านนโยบาย คือ นโยบายด้านหลักประกันสุขภาพ รักษาฟรี ดังนั้น ผู้บริหารพรรคในยุคปัจจุบันต้องคิดนโยบายใหม่ ๆ ที่ชัดเจนและให้ประโยชน์กับประชาชนได้อย่างเป็นรูปธรรม

5. ด้านสื่อบุคคล คือ เพื่อนที่เรียน/เพื่อนที่ทำงาน ดังนั้น ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ต้องพยายามโฆษณาประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของตัวเองผ่านสื่อบุคคลให้มากขึ้น โดยเฉพาะสื่อบุคคลที่เป็นบุคคลในครอบครัว เพราะจะได้รับความเชื่อถือเชื่อมั่นมากกว่าสื่อบุคคลที่เป็นเพื่อน

6. ด้านการรับรู้การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ คือ การรับรู้การสื่อสารทางการเมืองผ่านไลน์ ดังนั้น ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ต้องคิดค้นหาวิธีการรณรงค์หาเสียงแบบใหม่ที่ทันสมัยกว่าการสื่อสารผ่านไลน์ เพื่อให้ข้อมูลที่สื่อไปมีประสิทธิภาพน่าเชื่อถือ

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรเพิ่มพื้นที่การวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตยของพลเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตพื้นที่อื่น เช่น ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ เป็นต้น

2. ควรเพิ่มเทคนิคการวิจัยที่สูงมากขึ้นเกี่ยวกับการศึกษาพฤติกรรมทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตยของพลเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

3. เพิ่มตัวแปรการวิจัยให้มากขึ้นเกี่ยวกับการศึกษาพฤติกรรมทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตยของพลเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

เอกสารอ้างอิง

ธิดารัตน์ ขวรัตน์สกุลกิจ. (2557). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : ศึกษากรณี ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจังหวัดเชียงใหม่. ใน สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาสื่อสารการเมือง วิทยาลัยสื่อสารการเมือง. มหาวิทยาลัยเกริก.

เบญจพร อาจิวชัย. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม. ใน สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารการเมือง. มหาวิทยาลัยเกริก.

- พันธุ์ทิพา อัครธีรณัย. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก. ใน สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกริก.
- ไพฑูรย์ โพธิสว่าง และคณะ. (2546). ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการป้องกันการซื้อเสียงเลือกตั้ง : ศึกษาเฉพาะกรณีพื้นที่ภาคตะวันออก. ใน วิทยาลัยบริหารรัฐกิจ. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไพบูลย์ บุตรเลียบ. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดสมุทรสาคร. ใน สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารการเมือง. มหาวิทยาลัยเกริก.
- โยธิน บัวทอง. (2553). พฤติกรรมของผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาล: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลม่วงสามสิบ อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี. ใน การศึกษาค้นคว้าอิสระ รป.ม. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- วิกิพีเดีย. (2561). ประชากรในกรุงเทพมหานคร. เรียกใช้เมื่อ 13 ตุลาคม 2565 จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%81%E0%B8%A3%E0%B8%B8%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%9E%E0%B8%A1%E0%B8%AB%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B8%84%E0%B8%A3>
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2556). บทบาทของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร. เรียกใช้เมื่อ 13 ตุลาคม 2565 จาก <https://web.parliament.go.th/view/1/%E0%B8%AD%E0%B8%B3%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%88%E0%B8%AB%E0%B8%99%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%AA%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%9C%E0%B8%B9%E0%B9%89%E0%B9%81%E0%B8%97%E0%B8%99%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%A9%E0%B8%8E%E0%B8%A3/TH-TH>